

Sygn. akt II KZ 16/19

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2019 r.

zażalenia obwinionego na zarządzenie Przewodniczącego X Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 26 marca 2019 r. (sygn. akt X WSU [...])

o odmowie przyjęcia skargi wniesionej przez obwinionego od wyroku Sądu
Okręgowego w W. z dnia 19 lutego 2019 r. (sygn. akt X Ka [...])

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu
Okręgowego w W. z dnia 26 marca 2019 r. (sygn. akt X WSU [...]) odmówiono
przyjęcia skargi obwinionego M. J. na wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia
19 lutego 2019 r. (sygn. akt X Ka [...]) z powodu jej niedopuszczalności.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł M. J., podnosząc zarzut
naruszenia art. 437 k.p.k. i wskazując, że w sprawie zaistniała konieczność zmiany
zaskarżonego wyroku oraz uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanych
mu czynów. Wniósł o wstrzymanie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 1 § 2 k.p.s.w. w postępowaniu w sprawach o wykroczenia
przepisy Kodeksu postępowania karnego stosuje się jedynie, gdy Kodeks tak
stanowi. Przepis art. 109 § 2 k.p.s.w. określa zakres przepisów kodeksu
postępowania karnego, które stosuje się odpowiednio w postępowaniu

odwoławczym, prowadzonym na podstawie przepisów postępowania w sprawach o wykroczenia. Brak w tym katalogu odwołania do przepisów art. 539a i n. k.p.k. Jak wskazał na to trafnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 grudnia 2018 r. (IV KS 21/18) ustawodawca, wraz z wprowadzeniem skargi na wyrok sądu odwoławczego do postępowania karnego nie znowelizował przepisów regulujących procedurę wykroczeniową, przez nakaz odpowiedniego stosowania art. 539a k.p.k. i in. k.p.k. w sprawach o wykroczenia, tak by skarga mogła również funkcjonować w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. W tym stanie rzeczy, z uwagi na fakt, że wyrok wydany w niniejszej sprawie przez Sąd Okręgowy w W. zapadł w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, skarga na takie orzeczenie do Sądu Najwyższego nie jest dopuszczalna.

Dodać należy, że skarżący nie zawarł w zażaleniu żadnych argumentów na jego poparcie, wskazując jedynie, że istnieje konieczność zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia obwinionego do zarzucanych mu czynów. Tak przedstawione argumenty nie mogą zostać uznane za zasadne w obliczu jednoznacznie brzmiących przepisów.

Z uwagi na powyższe należało orzec jak w sentencji.